

virkelig Grund til Anke. Naar jeg desuagtet har anset det for min Pligt at indblande mig i denne Discussion, er det ikke for at hentyde til dette Tilfælde, men til den almindelige Gang med Embedsbesættelserne i Danmark og navnlig under Toldvæsenet, og jeg maa da paapege, at hvad den ærede næstforegaaende Taler har anført, har meget betegnende Exemp-ler at støtte sig til. Jeg kan ikke lade denne Discussion gaae tilende uden at fremhæve et Exempel, der er saa betydningsfuldt, at det er fuldt berettiget til at drages frem i Danmarks Folkerepresentation. Ved Siden af den Mand, som i 9 Aar har levet under maaskee vanskelige og besværlige Forhold, er der i hans Nabo-lag en Embedsmand, der har levet i nogle og tredive Aar under Forhold, der have udkrævet en saa heltemodig Opfyldelse af hans Pligter, at der blandt Danmarks fortjente Mænd neppe kan nævnes Mange, der have saa stort et Krav paa Beundring og Taknemmelighed, det er Strandcontrollør Holvig paa Klitmøller. Da han kom til dette Sted, var det den store Pulskaare, hvorigjennem Indsmuglingen gik til det nordvestlige Sylland; Toldintrader paa Hundredetusinde Rd. vare igjennem denne Smug-lerkilde unddragne Statskassen; man havde sendt den ene Controllør efter den anden derop, men ikke en eneste af dem havde Mod eller Udholdenhed til at standse disse Undersløb, — det var i Aarene mellem 1830 og 40, hvor-til jeg hentyder — og den af mig omtalte Mand blev da sendt derop med Tilfagn om, at hvis han løste den store Opgave, der var stillet ham, skulde han opnaae en saadan Paakjøn-nelse og Befordring, som ingen anden Stilling i Toldvæsenet kunde skaffe ham. Han opfyldte sit Hverv saaledes, at, medens han dengang gik med Dolk og Pistol i Beltet for at værges sit Liv, staaer han nu med en saa ublandet Højtagtelse, at jeg har prøvet paa at lægge en Halvhundrededalerseddelt paa Bordet for de fattige Kystboere for at bevæge dem til at gaae tilføes med nogle Bæver, som jeg i et paakommende Tilfælde absolut skulde have

andestedsken, men de vilde ikke for nogen Ppris lade sig bevæge til at handle uden Controllørens Samtykke. (Latter). Det var iøvrigt en fuldkommen lovlig Handling, jeg her hentyder til, og Toldcontrolløren boede en 3—4 Mtil borte, saa at det under saa paa-trængende Omstændigheder var vanskeligt at indhente hans Ordre. Denne Mand har der-hos som den locale Bestyrer af Rednings-væsenet paa denne Deel af Kysten, personlig reddet over 150 Menneskers Liv, og han har gjort det med saa lidet Hensyn til egen Fare, — det ærede Thing vil tilgive, at jeg dra-ger dette specielle Tilfælde frem — at han som næsten tredstusindstyveaarig Mand, da for saa Aar siden et fremmed Skib strandede paa Kysten, og man havde faaet Raketlinen om-bord, men Folkene vare saa forkomne af Kulde, at de ikke kunde befæste den, sprang trods sin Alder, aflædt i Bølgerne og svøm-mede 5 eller 7 Gange — jeg erindrer ikke bestemt Tallet — frem og tilbage mellem Skibet og Kysten og bragte hver Gang en reddet Mand med sig. Denne Mand søgte i sin Tid Slagens Embede ved Siden af den Mand, som virkelig fik det, men endnu sidder han som en udlevet Mand i sit gamle Hus mellem Klitterne, hvor han har tilbragt hele sit Liv under trænge Aar. Han har med Undtagelse af Ridderkorset — som han dog, saavidt jeg veed, først fik herhjemme, efterat have faaet mange lignende Admærkelser fra andre Steder — ikke fundet nogen ydre Be-lønning eller Paakjøn-nelse af sin Virksom-hed, ikke engang den, at have en sorgfri Alderdom.

Formanden: Jeg skulde dog henstille til ærede Medlemmer, om det ikke maatte findes at fjerne sig formeget fra den forelig-gende Sag saaledes at gaae ind paa at frem-hæve enkelte Tilfælde med Hensyn til Em-bedsbesættelser, som ethvert enkelt Medlem maatte kunne fremdrage af sin egen Erfaring.